

Tele2 Sverige AB
Box 62
164 94 Kista
Telephone +46 8 562 640 00
Fax: +46 8 562 642 00
www.tele2.se

13-06-2016, FINAL

Post- och telestyrelsen
Att: Rebecka Frisk di Meo
Box 5398
102 49 Stockholm

Insänt via e-post till följande adress:
samtrafik@pts.se

Yttrande över första samrådet avseende marknadsanalys för fasta telefonitjänster

Tele2 Sverige AB ("Tele2") har granskat det förslag på analys av marknaden för fasta telefonitjänster, med diarienummer 15-4799 och 15-4800, som remitterades av Post- och telestyrelsen ("PTS") den 13 april 2016 ("Förslaget"). Tele2 får härmed inkomma med följande yttrande.

1. Sammanfattning av Tele2:s synpunkter och förslag

1.1. PTS:s förslag på avgränsning av slutkundsproduktmarknaden

- Tele2 avstyrker PTS:s förslag på avgränsning av slutkundsproduktmarknaden i den del som innebär att fasta telefonitjänster över såväl PSTN-teknik som xDSL-, FTTX- och DOCSIS-teknik inkluderas i samma slutkundsproduktmarknad.
- Grunderna för Tele2:s avstyrkande är den följande:
 - Förslaget överensstämmer inte med verkliga förhållanden. Detta då det föreligger betydande skillnader mellan slutkundspriserna för å ena sida fast telefoni som realiseras över PSTN-teknik och å andra sidan fast telefoni som realiseras över xDSL-, FTTX- och DOCSIS-teknik. Om fast telefoni över samtliga tekniker verkligen utgjorde substitut skulle pris-skillnader på nära 130 procent mellan PSTN-baserade abonnemang och IP-baserade abonnemang inte förekomma.
 - PTS drar inga slutsatser över huvud taget av faktumet att IP-baserade telefonitjänster till skillnad från PSTN-baserade telefonitjänster till övervägande del säljs sampaketerade med bredbands- och/eller tv-tjänster. Mot bakgrund av PTS:s konstaterande att sampaketerade tjänster *inte* ingår på marknaden för fasta telefonitjänster borde IP-baserade fasta telefonitjänster, som normalt sett i praktiken således tillhandahålls som del av bredbands- och/eller tv-paket, inte heller inkluderas på marknaden för fasta telefonitjänster.
 - Det dataunderlag som PTS presenterar visar *inte* att slutkunderna byter ut PSTN-teknologin mot IP-teknologierna, endast att PSTN-abonnemangen minskar och att IP-abonnemangen ökar.
- Tele2 föreslår att den för beslutet relevanta slutkundsproduktmarknaden för fast telefoni avgränsas till att omfatta slutanvändares tillträde till telefonitjänster i allmänna kommunikationsnät via en fast nätanslutningspunkt samt samtals-tjänster, dvs. slutanvändarens möjlighet att ringa utgående samtal och ta emot inkommande samtal, som realiseras över PSTN-teknik.

1.2. PTS:s förslag på trekriterieanalys

- Tele2 avstyrker PTS:s förslag på trekriterieanalys.
- Grunderna för Tele2:s avstyrkande är de följande:
 - PTS:s förslag på trekriterieanalys grundar sig på en felaktig avgränsning av slutkundsproduktmarknaden, och bör redan av den anledningen avstyrkas.
 - Även för det fall PTS:s avgränsning av slutkundsproduktmarknaden vore korrekt, är PTS:s analys av inträdeshindren inkorrekt. Detta dels då PTS:s analys av inträdeshindren på de olika IP-segmenten är felaktig, dels då PTS inte tar i beaktande de uppenbara skillnaderna mellan de olika telefonisegmentens storlek, dels då PTS i strid med sin egen marknadsavgränsning tar sin utgångspunkt i såväl en slutkunds- som grossistmarknad som utgörs av sampaketerade produkter.
 - Även för det fall PTS:s avgränsning av slutkundsproduktmarknaden vore korrekt, är PTS:s analys av marknadsdynamiken inkorrekt. Detta dels då PTS:s påstående om fluktuerande marknadsandelar inom IP-segmentet inte stöds av PTS:s marknadsdata, dels då PTS:s analys av IP-plattformarnas återhållande effekt på prissättningen på PSTN-baserade telefonitjänster inte överensstämmer med verkliga förhållanden. Såväl de nu förekommande betydande prisskillnaderna mellan PSTN-baserade och IP-baserade telefonitjänster som Telia Companys höjningar av priset på företagets PSTN-baserade bastjänst visar att varken parallell IP-infrastruktur eller en GTA/TAB-skyldighet har haft någon avgörande disciplinerande effekt på Telia Companys prissättning på PSTN-produkter. Det finns heller inget som indikerar att IP-plattformarnas historiskt icke-befintliga återhållande effekt på prissättningen på PSTN-baserade telefonitjänster skulle öka under de kommande tre åren, särskilt inte om GTA-skyldigheten togs bort. Därmed kan den föreslagna avregleringen av marknaden för fast telefoni antas leda till ytterligare prishöjningar på PSTN-produkterna och på så sätt antas få negativa konsekvenser för slutkunderna.
 - Även för det fall PTS:s avgränsning av slutkundsproduktmarknaden vore korrekt, är PTS:s analys av konkurrenslagstiftningens tillräcklighet för att åtgärda konkurrensproblemen på marknaden inkorrekt. Detta då denna analys utgår från PTS:s felaktiga analys av marknadsdynamiken.
- Tele2 föreslår att PTS fastställer att samtliga tre kriterier är uppfyllda på marknaden för fasta telefonitjänster och att marknaden därför är aktuell för förhandsreglering.

1.3. PTS:s förslag på upphävande av skyldigheter

- Tele2 avstyrker PTS:s förslag på upphävande av skyldigheter.
- Grunderna för Tele2:s avstyrkande är de följande:
 - PTS:s förslag grundar sig på en felaktig avgränsning av slutkundsproduktmarknaden.

- Även för det fall PTS:s avgränsning av slutkundsproduktmarknaden vore korrekt, grundar sig PTS:s förslag på en felaktig trekriterieanalys.
- Tele2 föreslår att PTS i ett andra samråd, med utgångspunkt i fastställandet att samtliga tre kriterier är uppfyllda på marknaden för fasta telefonitjänster och att marknaden därför är aktuell för förhandsreglering, presenterar ett förslag på analys av dominerande inflytande och på skyldigheter i syfte att skapa effektiv konkurrens.

2. Detaljerade synpunkter och förslag

1.1. PTS:s förslag på avgränsning av slutkundsproduktmarknaden

I Förslaget anför PTS att fasta telefonitjänster via ip-telefoni utifrån ett efterfrågeperspektiv är utbytbar med PSTN, med tanke på egenskaper, användning och prissättning. PTS noterar samtidigt att "ip-telefoniabonnemang generellt sett är billigare än PSTN-abonnemang" och att "ip-telefoni ofta utgör del av ett sampaketat erbjudande tillsammans med bredband och eller tv". PTS anför också att andelen ip-telefoniabonnemang av det totala antalet abonnemang på fast telefoni ökar, vilket enligt PTS visar att det sker en övergång mellan teknologierna. På dessa grunder anser PTS att tjänsterna är substitut för de allra flesta slutkunder och ingår på samma slutkundsmarknad.

Enligt Tele2 drar PTS:s felaktiga slutsatser av myndighetens jämförelse mellan PSTN-baserade och IP-baserade fasta telefonitjänster. PTS:s analys är därtill ofullständig.

För det första konstaterar Tele2 att PTS underskattar de betydande prisskillnader som föreligger mellan PSTN-baserade och IP-baserade fasta telefonitjänster, och att PTS inte presenterar någon trovärdig förklaring till hur sådana prisskillnader kan uppstå mellan produkter som enligt PTS är helt substituerbara.

En enkel prisjämförelse mellan PSTN-baserade och IP-baserade fasta telefonitjänster, och då med utgångspunkt i ett vanligt förekommande, genomsnittligt ringmönster, ger vid handen att ett av de dyraste PSTN-baserade abonnemangen är nära 130 procent dyrare än ett av de billigaste IP-baserade abonnemangen. Jämförs Telia Companys PSTN-baserade basabonnemang med det billigaste IP-baserade basabonnemanget föreligger en prisskillnad på 97 procent. För en slutanvändare innebär dessa prisskillnader att ett PSTN-baserat abonnemang är mellan 1512 kronor (i det senare fallet) och 1992 kronor (i det förra fallet) dyrare än ett IP-baserat abonnemang per år.

Varför slutanvändare, som enligt PTS anser att PSTN-baserade fasta telefonitjänster är fullt ut substituerbara med IP-baserade fasta telefonitjänster, skulle acceptera att betala mellan 1512 och 1992 kronor mer per år än vad de skulle behöva göra förklaras inte av PTS. Myndigheten anför förvisso att det kan "vara komplext för en slutkund att jämföra priser på marknaden för fast telefoni på ett precist sätt". Härvidlag får det dock förutsättas att de operatörer som tillhandahåller IP-baserad telefoni i sin marknadsföring och övrig kommunikation med slutkunderna uppmärksammar slutkunderna på prisskillnader på upp till 130 procent. Ett bättre säljargument torde vara svårt att hitta. Att prismodellerna kan uppfattas som komplexa för slutkunderna kan därför inte förklara prisskillnaderna.

Enligt Tele2 är de betydande prisskillnaderna mellan PSTN-baserade och IP-baserade fasta telefonitjänster ett tydligt tecken på att slutkunderna inte ser dessa tjänstekategorier som utbytbara. Om detta till exempel beror på av slutkunderna upplevda skillnader i egenskaper eller på att förekomsten av parallella tekniker för fast telefoni är mindre än vad PTS antar, är med det underlag som PTS presenterar svårt att svara på. Faktum kvarstår dock att det föreligger prisskillnader på upp till 130 procent mellan tjänster som enligt PTS är helt utbytbara. Detta är enligt Tele2 orimligt. Slutsatsen som härvidlag måste dras är att PTS:s avgränsning av slutkundsproduktmarknaden inte överensstämmer med verkliga förhållanden.

För det andra drar PTS över huvud taget inga slutsatser av särdraget (som förvisso uppmärksammas av PTS) hos IP-baserade fasta telefonitjänster att de vanligtvis säljs tillsammans med bredbands- och tv-tjänster. Enligt PTS är över 70 procent av alla abonnemang på ip-telefoni sampaketerade med tv och eller bredband. För PSTN-baserade telefoniabonnemang torde den motsvarande andelen vara noll.

PTS konstaterar samtidigt att sampaketerade tjänster *inte* ingår på den marknad som myndigheten definierar i Förslaget. Hur PTS kan dra slutsatsen att IP-baserade telefonitjänster, som i praktiken endast i undantagsfall säljs som separata tjänster och inte som sampaketerade tillsammans med bredbands- och/eller tv-tjänster, ändå ska anses utgöra del av marknaden för fasta telefonitjänster är mycket svårt att förstå. Ett av de huvudkriterier som PTS sätter upp för de tjänster som ska ingå på marknaden – att de ska tillhandahållas separat – möts annorlunda uttryckt i praktiken endast av 30 procent av de IP-baserade telefoniabonnemangen.

Den korrekta slutsatsen torde härvidlag vara att den mycket vanligt förekommande sampaketeringen av IP-baserade telefoniabonnemang med bredbands- och eller tv-abonnemang – något som *inte* kännetecknar PSTN-baserade telefoniabonnemang – tydligt indikerar att IP-baserade telefonitjänster *inte* ska inkluderas i samma marknad som PSTN-baserade telefoniabonnemang.

För det tredje konstaterar Tele2 att det marknadsdata som PTS presenterar inte ger något stöd för PTS:s slutsats att slutkunderna byter ut PSTN-baserade telefoni-tjänster med IP-baserade telefonitjänster, eller, såsom PTS uttrycker det, "allt fler slutkunder lämnar den kretskopplade telefonin till förmån för ip-telefoni". Detta då PTS:s data endast visar att antalet PSTN-abonnemang minskar och antalet IP-abonnemang ökar. En sådan utveckling skulle kunna förklaras genom att slutkunder av olika anledningar säger upp sina PSTN-abonnemang för att sedan acceptera erbjudanden om IP-telefoniabonnemang som del av paket med bredband och/eller tv i vilka IP-telefoniabonnemangen tillhandahålls till mycket låg kostnad. I sådana fall väljer slutkunderna inte bort PSTN-telefoni till förmån för IP-telefoni; snarare väljer slutkunderna först bort PSTN-telefoni för att sedan få IP-telefoni "på köpet".

Förhållandet att mindre än hälften av IP-telefoniabonnemangen är aktiva och därmed används i praktiken – ett förhållande som också uppmärksammas av PTS i Förslaget – talar för att det nyss beskrivna scenariot är vanligt förekommande.

Härvidlag ska det också uppmärksammas att den av PTS:s påstådda substitutionen av PSTN-baserade tjänster med IP-baserade tjänster motsägs av Tele2:s egna kunderundersökningar.

På ovanstående grunder avstyrker Tele2 PTS:s förslag på avgränsning av slutkundsproduktmarknaden i den del som innebär att fasta telefonitjänster över såväl PSTN-teknik som xDSL-, FTTX- och DOCSIS-teknik inkluderas i samma slutkundsproduktmarknad. Tele2 föreslår att den för beslutet relevanta slutkundsproduktmarknaden för fast telefoni avgränsas till att omfatta slutanvändares tillträde till telefonitjänster i allmänna kommunikationsnät via en fast nätanslutningspunkt samt samtalstjänster, dvs. slutanvändarens möjlighet att ringa utgående samtal och ta emot inkommande samtal, som realiserar över PSTN-teknik.

1.2. PTS:s förslag på trekriterieanalys

I Förslaget anför PTS, *i fråga om förekomsten av inträdeshinder*, att inträdeshindrens storlek varierar i olika segment, och att det finns högre inträdeshinder för att leverera PSTN-telefoni med stöd av GTA/TAB¹ än för att leverera telefoni via lokalt eller centralt tillträde. PTS menar vidare att fast telefoni alltmer blir en produkt som säljs sampaketerat med internet och/eller tv. Enligt PTS blir därför insatsvaror som lokalt eller centralt tillträde, framförallt till fiberbaserade accessnät, de mest betydelsefulla grossisttjänsterna för operatörer som inte har eget accessnät. Härvidlag konstaterar PTS att det för dessa grossisttjänster antingen finns tillträdesreglering eller fungerande konkurrens och att de praktiska hindren för att träda in på marknaden därför torde vara låga.

I Förslaget anför PTS, *i fråga om marknadsdynamik*, att marknadsandelarna inom IP-segmentet fluktuerar något och att detta i sig tyder på viss marknadsdynamik. Vidare anför PTS att slutkundernas goda möjligheter att välja fasta telefonitjänster som tillhandahålls över andra tekniker än PSTN-tekniken – det vill säga xDSL-, FTTX- och/eller DOCSIS-teknik – har en disciplinerande effekt på prissättningen på PSTN-baserade telefonitjänster, vilket i sin tur enligt PTS kommer att innebära att slutkunderna inte kommer att drabbas negativt i form av högre priser på PSTN-produkter av en avreglering av marknaden för fasta telefonitjänster. Mot bakgrund av det nyss nämnda drar PTS slutsatsen att det finns en positiv marknadsdynamik och att det finns tydliga belägg för att den relevanta marknaden utvecklas i riktning mot effektiv konkurrens under den kommande regleringsperioden.

I Förslaget anför PTS, *i fråga om konkurrenslagstiftningens tillräcklighet för att åtgärda konkurrensproblemen på marknaden*, att det på marknaden för fasta telefonitjänster finns en sådan marknadsdynamik att det inte kan anses nödvändigt med förhandsreglering och att den allmänna konkurrensrätten får anses tillräcklig för att åtgärda eventuella konkurrensproblem som kan uppstå.

Inledningsvis vill Tele2 här uppmärksamma att PTS:s trekriterieanalys grundar sig på en felaktig avgränsning av slutkundsproduktmarknaden. Redan av den anledningen måste trekriterieanalysen avstyrkas.

Även för det fall PTS:s marknadsavgränsning vore korrekt, måste samtliga delar av PTS:s trekriterieanalys emellertid konstateras vara felaktiga.

I fråga om PTS:s analys av inträdeshindren konstaterar Tele2 *för det första* att PTS varken presenterar en korrekt analys av inträdeshindren på de olika telefoni-segmenten eller tar hänsyn till de olika segmentens storlek och därmed deras varierande betydelse för marknadsanalysen. PTS anför att inträdeshindren på PSTN-segmentet är höga, medan inträdeshindren på samtliga IP-segment är låga.

¹ TAB är Telia Companys benämning på den kommersiella produkt som motsvarar den av PTS reglerade produkten GTA.

Tele2 delar PTS:s uppfattning att inträdeshindren på PSTN-segmentet är höga. Att Telia Company har en marknadsandel på 73 procent på PSTN-segmentet – GTA/TAB-regleringen till trots – är en mycket tydlig indikation på detta.

Tele2 delar emellertid inte PTS:s uppfattning att inträdeshindren på samtliga IP-segment är låga. Härvidlag kan det dels konstateras att vore inträdeshindren på xDSL-segmentet låga, skulle Telia Companys marknadsandel på detta segment sannolikt vara lägre än 72 procent (som är den marknadsandel som Telia Company enligt PTS har på xDSL-segmentet). Dels kan det på liknande sätt konstateras att vore inträdeshindren på DOCSIS-segmentet låga, skulle Com Hems marknadsandel på detta segment sannolikt vara lägre än 98 procent (som är den marknadsandel som Com Hem enligt PTS har på DOCSIS-segmentet). Marknadsandelarna på xDSL- och DOCSIS-segmenten visar snarare att inträdeshindren på dessa segment i praktiken är höga. I fråga om xDSL-tekniken måste så konstateras vara fallet trots förekomsten av skyldigheter för Telia Company att tillhandahålla lokalt tillträde; i fråga om DOCSIS-tekniken torde detta överraska föga eftersom något tillträde inte tillhandahålls över huvud taget av Com Hem.

Det enda IP-segment där marknadsdata ger stöd åt PTS:s antagande om låga inträdeshinder är FTTX-segmentet. Där är marknadsandelarna något mera distribuerade, och Telia Company har en andel på 42 procent. Det förhållande som i störst utsträckning kan förklara att inträdeshindren är lägre på FTTX-segmentet än på övriga segment (inklusive PSTN-segmentet) är enligt Tele2 att de kommunala stadsnätens KO-erbjudande gör det möjligt för mindre aktörer att på rimliga kommersiella villkor tillhandahålla fast telefoni som separat tjänst.

PTS:s påstående om att inträdeshindren på samtliga IP-segment är låga måste därmed konstateras vara felaktigt. Mot bakgrund av hur marknadsandelarna är fördelade torde slutsatsen kunna dras att inträdeshindren är höga på samtliga segment *förutom* FTTX-segmentet. Härvidlag måste det uppmärksammas att FTTX-segmentet i december 2015 omfattade 639 000 telefoniabonnemang, och motsvarande därmed 18 procent av den av PTS definierade marknaden. Annorlunda uttryckt är inträdeshindren låga på 18 procent av marknaden, medan de är höga på 82 procent av marknaden. Enligt Tele2 ligger det därmed nära till hands att dra slutsatsen att inträdeshindren sammantaget är höga på marknaden.

För det andra måste det uppmärksammas att PTS även i analysen av inträdeshinder behandlar marknaden för fast telefoni som en marknad på vilken det i huvudsak tillhandahålls sampaketerade produkter. Bland annat bygger PTS:s analys av förutsättningarna för nya aktörer att träda in på telefonimarknaden genom lokalt tillträde till såväl xDSL- som FTTX-nät på att den inträdande operatören samtidigt använder tillträdet till fler slutkundstjänster än fast telefoni. En av PTS:s viktigaste slutsatser i analysen av inträdeshindren är dessutom att till följd av att fast telefoni alltmer "blir en produkt som säljs sampaketerat med internet och/eller tv" blir insatsvarorna lokalt eller centralt tillträde de mest betydelsefulla grossisttjänsterna för operatörer som inte har eget accessnät.

Denna slutsats motsägs uppenbart av PTS egen avgränsning av marknaden för fast telefoni, i vilken PTS uttryckligen anför att sampaketerade tjänster *inte* inkluderas i marknaden. Marknaden som analyseras är med andra ord en marknad där det tillhandahålls fasta telefonitjänster, *inte* bredbands- och/eller tv-tjänster. Att analysen av inträdeshinder på marknaden tar sin utgångspunkt i produkter som inte tillhandahålls på marknaden är självfallet oacceptabelt.

I fråga om PTS:s analys av marknadsdynamiken konstaterar Tele2 för det första att PTS:s påstående om fluktuerande marknadsandelar inom IP-segmentet inte stöds av PTS:s egen statistik. Sedan det förra SMP-beslutet 2013 – då PTS bedömde att marknadsandelsfluktuationerna var obetydliga² – har marknadsandelarna inom samtliga IP-segment fortsatt varit relativt konstanta. På xDSL-segmentet har Telia Companys marknadsandel legat strax under eller strax över 70 procent. På DOCSIS-segmentet har Com Hems marknadsandel pendlat mellan 98 och 99 procent. På FTTX-segmentet har Telia Companys marknadsandel legat strax under eller strax över 40 procent (med undantag för första halvåret 2015 då Telia Companys marknadsandel var uppe i 45 procent). Någon större marknadsandelsfluktuation under den innevarande regleringsperioden tycks det således inte ha varit fråga om, varför något stöd för PTS:s påstående om generella indikationer på marknadsdynamik saknas.

För det andra måste det konstateras att PTS:s antagande om att slutkundernas goda möjligheter att välja fasta telefonitjänster som tillhandahålls över IP-plattformarna har en disciplinerande effekt på prissättningen på PSTN-baserade telefonitjänster – vilket i sin tur enligt PTS kommer att innebära att slutkunderna inte kommer att drabbas negativt i form av högre priser på PSTN-produkter av en avreglering av marknaden för fasta telefonitjänster – saknar stöd i empirin. Dels visar de idag befintliga och ovan uppmärksammade prisskillnaderna mellan å ena sidan PSTN-baserade telefonitjänster och IP-baserade telefonitjänster att IP-plattformarna inte har någon som helst disciplinerande effekt på prissättningen på PSTN-baserade tjänster. Om motsatsen vore fallet skulle prisskillnader på upp till 130 procent svårigen kunna uppstå eller bibehållas.

Dels visar historisk prisdata att varken den av PTS uppmärksammade förekomsten av parallella IP-plattformar eller förekomsten av en GTA/TAB-skyldighet för Telia Company har hindrat Telia Company från att markant höja såväl slutkunds- som grossistkundspriserna på PSTN-baserade telefonitjänster.

År 2009, det vill säga samma år som PTS för andra gången beslutade om en GTA/TAB-skyldighet för Telia Company, höjde Telia Company slutkundsgrundavgiften för företagets PSTN-baserade bastelefonitjänst med 16 procent. År 2014, det vill säga året efter att PTS för tredje gången beslutade om en GTA/TAB-skyldighet för Telia Company, genomförde Telia Company en prishöjning avseende slutkundsgrundavgiften för företagets PSTN-baserade bastelefonitjänst med 14 procent. År 2015, det vill säga året före det att PTS lägger fram ett förslag på avreglering av marknaden för fasta telefonitjänster, genomförde Telia Company prishöjningar avseende öppningsavgifterna för nationella och internationella samtal med 31 procent, avseende öppningsavgifterna för samtal till 077-nummer med 12 procent och avseende minuttaxan för 077-samtal med 157 procent – allt för företagets PSTN-baserade bastelefonitjänst.

Ovan nämnda prishöjningar har alltså genomförts samtidigt som IP-plattformarna enligt PTS i allt större utsträckning har erbjudit alternativ för slutkunderna. Det finns med andra ord inget som indikerar att parallella IP-plattformar för fasta telefonitjänster har haft någon eller kommer att ha någon disciplinerande effekt på PSTN-priserna (vilket också är huvudanledningen till att Tele2 avstyrker PTS:s förslag på marknadsavgränsning).

² Se s. 77 i PTS-beslut med dnr. 13-10016, 13-10033 och 13-10100.

Härvidlag bör det därtill uppmärksammas att nämnda prishöjningar har genomförts samtidigt som det har funnits en GTA/TAB-skyldighet för Telia Company. Att så har kunnat ske har inte haft att göra med att GTA/TAB-skyldigheten erbjudit otillräckliga valmöjligheter för slutkunderna, utan att den av PTS valda prisregleringsmodellen (retail minus) har gjort det möjligt för Telia Company att koordinera höjningarna av slutkundspriserna med höjningar av grossistkundspriserna, vilket i sin tur har minimerat grossistkundernas möjligheter att bemöta Telia Companys höjningar av slutkundspriserna med bibehållna eller sänkta slutkundspriser.

Mot bakgrund av det ovanstående kan slutsatsen dras att de prishöjningar på PSTN-baserade telefonitjänster som den illa valda prisregleringsmodellen för GTA/TAB-skyldigheten hittills har medgett måste antas komma att accelereras om det av PTS föreslagna borttagandet av GTA/TAB-skyldigheten skulle genomföras. Därmed måste PTS:s centrala slutsats att slutkunderna inte skulle drabbas negativt av en avreglering av marknaden för fast telefoni avfärdas.

I fråga om PTS:s analys av konkurrenslagstiftningens tillräcklighet för att åtgärda konkurrensproblemen på marknaden konstaterar Tele2 att denna analys utgår från PTS:s felaktiga analys av marknadsdynamiken. Eftersom analysen av marknadsdynamiken är inkorrekt blir även analysen av konkurrenslagstiftningens tillräcklighet för att åtgärda konkurrensproblemen på marknaden inkorrekt, och måste därför avfärdas.

På ovanstående grunder avstyrker Tele2 PTS:s förslag på trekriterieanalys. Tele2 föreslår att PTS fastställer att samtliga tre kriterier är uppfyllda på marknaden för fasta telefonitjänster och att marknaden därför är aktuell för förhandsreglering.

1.3. PTS:s förslag på upphävande av skyldigheter

I Förslaget anför PTS att PTS:s trekriterietest visar att slutkundsmarknaden för fasta telefonitjänster inte har sådana särdrag att det kan vara motiverat att införa några skyldigheter, och att de skyldigheter som beslutades och ålades Telia Company år 2013 av samma anledning ska upphävas.

Härvidlag konstaterar Tele2 *för det första* att PTS:s förslag grundar sig på en felaktig avgränsning av slutkundsproduktmarknaden, och att förslaget redan av den anledningen måste avstyrkas.

För det andra konstaterar Tele2 att PTS:s förslag därtill grundar sig på en felaktig trekriterieanalys, och att förslaget – även om PTS:s slutkundsmarknadsavgränsning vore korrekt – av den anledningen måste avstyrkas.

På ovanstående grunder avstyrker Tele2 PTS:s förslag på upphävande av skyldigheter. Tele2 föreslår att PTS i ett andra samråd, med utgångspunkt i fastställandet att samtliga tre kriterier är uppfyllda på marknaden för fasta telefonitjänster och att marknaden därför är aktuell för förhandsreglering, presenterar ett förslag på analys av dominerande inflytande och på skyldigheter i syfte att skapa en effektiv konkurrens.

* * *

Kontaktperson på Tele2

Carl-Johan Rydén

Head of Public Policy & Government Affairs